בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ה באייר תשס"ב (7 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כ"ה באייר, **40** ימים, שהם **חמישה** שבועות ו**חמישה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

חזרנו! כמעט...

המחשב חזר מ'בית הרפואה' שלו, תקין ועובד. אך, כפי שהנכם יודעים, אחרי טיפולים כאלה, יש עדיין הרבה עבודה לעשות כדי להחזיר את המחשב לתפקוד השגרתי. הצלחנו לכתוב דף זה בבית, ונשלח אותו מכאן. וכך ננהג בימים הבאים עד שנצליח לעדכן את רשימת הכתובות בבית.

כיוון ש**יום ירושלים** קרב ובא, ברצוננו להמשיך במאמרו של ר' אליהו כי-טוב – "**כבשי דרחמנא**":

<u>ויהם את מחנה מצרים...</u> בו ביום שעמדו כל צבאות ערב וכלי מפצם עמהם, כולם דרוכים לקבל פקודת מפקדיהם "אש על ערי ישראל ועל מחנהו"! ביום כ"ו באייר (=5 ביוני) הקדימום נערי ישראל שעה אחת, ובדמדומי חמה של שחרית יצאו עם מטוסיהם להקות ונתפזרו מעל כל שדות התעופה ושאר מרכזי האש של מחנות ערב, ופוצצו כמעט כל מטוסי האויב שעמדו למטה על הארץ כאילו מחכים לפורענותם. ואותם גיבורי ישראל הלכו ובאו, הלכו ובאו ולא נראו בלכתם ולא בואם, כך שעה ארוכה עד שלא שרדו מכלי מפצו של האויב אלא מעטים.

מיד אחרי-כן יצאו צבאות ישראל אשר על הארץ, יצאו לקראת חילות האויב וגדודיו הרבים והכו בהם מכת מוות, מכת תדהמה וישחיתו כלי משחיתם, והנשארים נפלו שבי ביד לוחמי ישראל הם וגדודיהם, אנשי צבא לרבבות, ויתרם נתפזרו במדבר סיני ונפלו איש בחרב רעהו או נדדו הלכו במדבר אין מאכל ומתו והיו למאכל לעוף השמיים. ורבים ממפקדי צבאם שדדו וגזלו את פקודיהם ונטלו מהם צדה ורכב כדי למלט נפשם ..., וסוף שנפלו גם הם ביד לוחמי ישראל שבאו לקראתם מפנים ומאחור.

כך התחילה המכה בצבא מצרים אשר בדרום.

אז התרה צבא ישראל במלך עבר הירדן: "אם לא תצא לקראתנו למלחמה, ותשלח את גדודיך לאהליהם, והיתה ארצך לפליטה. ואם תצא לקראתנו למלחמה ויצאנו גם אנו ויירדו עליך כל מכות מצרים!" ויחזק ה' את לבו ולא שעה לאזהרה ויפתח הוא באש, כי סובבו כל שליטי ערב בכחש זה את זה, ויספרו זה לזה על נצחונות תחת מפלות. וכל הנס מנוסת חרב אמר לרעהו: קום רדוף וחלק שלל ישראל!

מאת ה' היתה זאת לחזק גדודי עבר הירדן למלחמת תבוסה, למען תת בידינו את כל ערי הארץ אשר בגבולות דרום ומזרח ארץ-ישראל ואת ירושלים. וביום השלישי למלחמה – הוא כ"ח באייר – נשמע הכרוז: "**כל ירושלים בידינו וקול תרועת שופר נשמע משריד בית מקדשנו ותפארתנו**", לאמור: אנחנו כאן עם הכותל המערבי שלא זזה משם שכינה מעולם. אף אנו לא נזוז מכאן לעולם – ואז היתה הרווחה לכל ישראל ועלתה הצהלה והשמחה עד לשמיים!

ואחר, טיהרו צבאות ישראל כל שאר חלקי ארץ-ישראל מגדודי אויב, ואז פנו צפונה לגדודי ארם, היא סוריא, ויכו בהם הלוך והכה עד בואם בשערי דמשק ביום הששי

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ה באייר תשס"ב (7 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

למלחמה (היה זה יום שבת קודש) ויעמודו. שעדיין לא הגיעה שעת זכירת 'ברית אברהם' – **"מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת."** {ההמשך, בע"ה, מחר}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל